

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1994-1995 (*)

3 APRIL 1995

ONTWERP

van faillissementswet

ARTIKEL GEWIJZIGD IN
PLENAIRE VERGADERING

Art. 5

Wanneer het volstrekt noodzakelijk blijkt en met name wanneer bepaalde, gewichtige en met elkaar overeenstemmende aanwijzingen bestaan dat de voorwaarden voor het faillissement vervuld zijn, kan de rechtbank van koophandel van het rechtsgebied waarbinnen de schuldenaar zijn woonplaats heeft of waar zijn maatschappelijke zetel is gevestigd, de schuldenaar het beheer van zijn goederen geheel of ten dele ontnemen.

De rechtbank beslist zoals in kort geding, ofwel op eenzijdig verzoekschrift van elke belanghebbende, ofwel ambtshalve.

De rechtbank wijst een of meer voorlopige bestuurders aan en bepaalt nauwkeurig hun bevoegdheid. De aangifte van het faillissement van de koopman of zijn vertegenwoordiging in de faillissementsprocedure behoren niet tot die bevoegdheid.

Zie :

- 631 - 91 / 92 (B.Z.) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 tot 12 : Amendementen.
- N° 13 : Verslag.
- N° 14 : Tekst aangenomen door de commissie.
- N° 15 : Amendement.

Handelingen :

3 april 1995.

(*) Vierde zitting van de 48e zittingsperiode.

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1994-1995 (*)

3 AVRIL 1995

PROJET DE LOI

sur les faillites

ARTICLE AMENDE EN
SEANCE PLENIERE

Art. 5

En cas d'absolue nécessité, et notamment lorsqu'il existe des indices précis, graves et concordants que les conditions de la faillite sont réunies, le tribunal de commerce peut dessaisir le débiteur dont le domicile ou le siège social est établi dans son ressort, de la gestion de tout ou partie de ses biens.

Le tribunal statue comme en référé, soit sur requête unilatérale de tout intéressé, soit d'office.

Le tribunal désigne un ou plusieurs administrateurs provisoires et précise leurs pouvoirs. Ceux-ci ne comprennent pas celui de faire l'aveu de la faillite ni celui de représenter le commerçant dans une procédure en faillite.

Voir :

- 631 - 91 / 92 (S.E.) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 à 12 : Amendements.
- N° 13 : Rapport.
- N° 14 : Texte adopté par la commission.
- N° 15 : Amendement.

Annales :

3 avril 1995.

(*) Quatrième session de la 48e législature.

De beschikking tot ontneming van het beheer blijft slechts gevolg hebben indien, binnen drie dagen na de beschikking, door de eisende partij of, wanneer de rechtbank van ambtswege heeft beschikt, door de voorlopige bestuurders een vordering tot faillietverklaring wordt ingediend.

De beslissing vervalt van rechtswege indien het faillissement niet wordt uitgesproken binnen vier maanden na betekening van de vordering tot faillietverklaring. Deze termijn wordt opgeschort voor de duur van het uitstel aan de schuldenaar toegekend of vereist na een heropening van de debatten.

Onverminderd de toepassing van artikel 25 van de wetten betreffende het handelsregister, gecoördineerd op 20 juli 1964, wordt de beslissing niet bekendgemaakt.

De rechtbank kan te allen tijde, op verzoekschrift van de voorlopige bestuurders, dier bevoegdheden wijzigen. De krachtens dit artikel genomen beslissingen zijn uitvoerbaar bij voorraad. De rechtsmiddelen voorgeschreven in de artikelen 1031 tot 1034 van het Gerechtelijk Wetboek kunnen tegen die beslissingen worden aangewend.

Indien de schuldenaar, in strijd met de ontneming van het beheer, over de goederen die tot de boedel behoren heeft beschikt, dan is deze beschikking niet tegenwerpbaar aan de boedel. De curator is nochtans niet gehouden tot teruggave van de goederen waarover de gefailleerde heeft beschikt in zoverre dit leidde tot verrijking van de boedel.

Indien de schuldenaar over zijn goederen heeft beschikt op de dag van de neerlegging van de beslissing tot ontneming van het beheer, wordt de schuldenaar vermoed over zijn goederen te hebben beschikt na deze beslissing.

Indien een betaling aan de schuldenaar werd gedaan na de beslissing tot ontneming van het beheer en deze verrichting niet aan de voorlopige bestuurder, belast met het ontvangen van betalingen, werd gedaan, wordt diegene die heeft betaald geacht te zijn bevrijd als hij geen kennis had van de bedoelde beslissing.

L'ordonnance de dessaisissement ne conserve d'effet que dans la mesure où une demande en faillite est introduite par la partie demanderesse ou, si le tribunal a statué d'office, par les administrateurs provisoires dans les trois jours de l'ordonnance.

La décision cesse de plein droit de produire des effets si un jugement de faillite n'est pas prononcé dans les quatre mois de la signification de la demande. Ce délai est suspendu pendant le temps de la remise accordée au débiteur, ou pendant le temps nécessaire à la suite d'une réouverture des débats.

La décision ne fait l'objet d'aucune publication, hormis celle prévue à l'article 25 des lois relatives au registre du commerce, coordonnées le 20 juillet 1964.

Le tribunal peut à tout moment, sur requête des administrateurs provisoires, modifier leurs pouvoirs. Les décisions rendues en vertu du présent article sont exécutoires par provision. Elles peuvent faire l'objet des recours prévus aux articles 1031 à 1034 du Code judiciaire.

Si le débiteur a, en violation du dessaisissement, disposé de biens appartenant à la masse, cette disposition n'est pas opposable à la masse. Le curateur ne doit néanmoins restituer les biens dont le failli a disposé dans la mesure où la masse a été enrichie.

Si le débiteur a disposé de ses biens le jour du dépôt de la décision ordonnant le dessaisissement, il est présumé que le débiteur a disposé de ses biens postérieurement à cette décision.

Si un paiement a été fait au débiteur après la décision ordonnant son dessaisissement et que cette prestation n'a pas été faite à l'administrateur provisoire chargé de percevoir des paiements, celui qui a payé est censé libéré s'il ignorait la décision.